

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XXVII. Dei & S. Martyris Lamberti de sacrilego Dodone, cæterisque
Sicarijs Vindicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT XXVII.

DEI & S. Martyris LAMBERTI
de sacrilego Dodone, ceterisque
Sicarijs Vindicta.

VIDIMVS hactenus, quibus suū
Martyrem honoribus DEVS
tum affecerit ipse; tum ab homini-
bus cuiusque generis, affici voluerit.
Videamus iam, quo dedecore, & qui-
bus supplicijs percussores eius affe-
cerit.

Dodonem primo loco proponere placet, omnis malitiæ principem, & omnium facinorosorū antesignanum. Viderat ille, quod adeò optabat LAMBERTI, & tot aliorum, à se, vel patratam, vel iussam necem. At vicissim LAMBERTVS, cum iam longè abesset ab omni vitioso affectu, & aberrandi periculo; cum inter eos esset, qui *Faciunt vindictam in nationibus, increpationes in populis*: (nam gloria hac omnibus Sanctis eius) vidit
Dodonis

Dodonis finem planè tragicum, ut
ecce narramus.

Vix abierat annus à Martyris cæ-
de, cū plagâ diuinitus immisâ hor-
rendo exitio interiit, LAMBERTO
utique ultionem expetente. Quod
ne me in vanum iactare censeas;
testem affero, quem nemo iure reij-
ciat. Amalgisilus quidam erat, in
LAMBERTI adhuc viuentis tribunali
Iudicis officio functus. Huic LAM-
BERTVS noctu apparet, aitque, se
Româ redire, & iam cogitare, DEO
ita iubente, de Dodone, socijsque si-
carijs, vindictam sumere, quam in-
nocentum sanguis, cum suo effusus,
à DEO, iusto Iudice, magno clamo-
re exposceret.

Vanum non fuisse visum, secutus
propere ostendit eventus. Siquidem
miserabilis Dodo aliquanto post,
viscera omnia, foeda putredine cor-
rupta, inaudito exemplo, cum excre-
mentis, per turpissimi oris sui cauer-
nam egressit. Ad hoc, vermium vis
corpus

LAMB.
Dodonis
exitium
indicato.

quod
mox se-
cutum.

corpus eius totum sic occupauit, adhuc uiuentis, sic depasta est; facile ut appareret, eorum esse prænuntios, qui apud inferos animam simul cum corpore, æternum voraturi, nunquam consumituri sunt.

Ad extremum, fœtor tam immanis fuit, ut, cum illam, nec uiuum, quisquam ferre posset, nec post exhalatam infelicem animam corpus de more, terræ mandare: in Mosæ vndas, meliore consilio non occurrente, præcipitatum sit. Hic pessimi sacrilegi exitus clarè ostendit, quod similibus fere supplicijs consumtus Anthiochus Tyrânus in Machabæis extremo veriuerbio effatus est: *Iustus esse, hominem non paria DEO sentire.*

Iam nefarij ducis nihilo meliores satellites, pessimis & ipsi exemplis excruciat, intra anni circulū, omnes fere periêre. Et quidem qui tectum domicilij LAMBERTI conscendere ausus fuerat, & ex ipso, sacrosanctum pectus, & cor trāsuerberauerat; non
 diu

*Secuti
 Ducem
 Satellites.*

diu tantum nefas impunè tulit. Eodem enim die, ad prædam versus, ortâ rixâ, vt fit, cum fratre suo germano, infestis armis congreditur; quo in iurgio fratrem confodit, ab ipso vicissim confossus. Sic sanguinî LAMBERTI, sanguinem ipse & fratris, & suum, properâ Numinis vindictâ, refudit. Hoc prius narrare poteram. Sed opportunius visum, hunc in locum reiicere.

E reliquâ impiâ turbâ, alij alio tempore; sed omnes intra annum, vt dixi, mutuis similiter vulneribus ceciderunt. Nonnulli à nefarijs spiritibus arrepti, & dirè vexati, infelices animas vlulantes proiecerunt. Pauci ex omni numero euasisse visi: sed eiusmodi vitam trahentes, vt quoduis exitium præoptarent.

Neque verò ipsi Principi Pipino impune fuit, sacrilegum facinus, vel non impedisse (iussisse non putamus) vel non vindicâsse. Post
 Sacrarum Martyris Reliquiarum
 Transla-

Translationē (de quâ mox dicemus) cum ipse Pipinus è morbo languens decumberet: Grimoaldus eius filius, natu maior, quem ex Plectrude, legitimâ coniuge susceperat, & qui tum Maiorem-Domus apud Childebertum, Franciæ Regem, agebat, in Austrasiam venit, vitendi Parentis causâ. Is LAMBERTVM in amoribus semper habuerat, & vt Sanctum coluerat: sed tum maximè, cum eum fatagere vidisset pro Plectrudis matris eius matrimonio. Ergo, indignâ eius morte auditâ, graui doloris ictu saucius, & maiore, quàm vnquam, erga defunctû veneratione, animo affectus, Legiam se contulit, gratias acturus in loco, vbi pro tam iustâ causa occubuerat.

Hic dum precibus, & supplicijs intentius totum se impendit: satelles quidam Rabbodonis Frisionû Ducis, incertum quâ causâ, inopinatò eum aggressus, ante ipsam Aram Martyris obtruncat. Neque impio homini

*Pipinus
fily san-
guine
laur.*

homini curæ fuit, eiusdem Rabbo-
donis gnatham, Grimoaldo fuisse des-
ponsatam, & in proximo fuisse, ut
cum ea nuptijs copularetur. Feli-
cem in hac infelicitate dixerim Gri-
moaldum, qui eodem, quo LAM-
BERTVS, loco, animam posuerit,
& in eius obsequio. Neque dubitan-
dum mihi videtur, quin tam piam
animam, ipse Sanctus Martyr, in
Beatorū sedibus, penes se locauerit.

Sed Pipinus interim non potuit
non vehementer percelli, dum pœ-
nas à suo sanguine repeti videt, &
LAMBERTI necis, & suæ libidinis, ac
foedæ incontinentiæ. Cæterum, ut
appareret, quàm non placuisset Deo
Grimoaldi cædes; Dux Rabbodo,
cuius ea iussu patrata erat, in paucis
diebus, quàm hæc contigerant, à
Cacodæmone ludificatus periit.

M CAP.